

Energiakesztyű

Éjszaka vágták ki a gesztenyefát. Reggel csak a fura szagát éreztük, mintha megégett volna. Egész nap erről beszéltünk. A nagy kéregdarab, mint egy hatalmas teknő, ott feküdt az úton az iskola előtt. Megpróbáltam megemelni, de csak hintáztatni tudtam. A többiek is megpróbálták, hiába; de abban mind egyetértettünk, hogy be kellene hozni az udvarra, és az lehetne a bunkerünk teteje.

A nővérem azt mondta, nem kéri meg az osztálytársait, hogy segítsenek, ez a mi gondunk. De azért volt egy ötlete. Az extrém energiakesztyű. Ext-rém, mert extra-rémesen nagy. Azt nem mondta, honnan szerezzünk, de nem is kell ezt egy lánynak megmondania. Szóltam a fiúknak, hogy van megoldás. A napközire tartogattuk az erőnket. Mégis sokat rohantunk a folyosón délelőtt, azt mondták, hogy izgatottak vagyunk. Azok voltunk.

Úgy gondoltam, az extrém energiakesztyűt a homokozóból nyerjük! Sorban leültek a fiúk a homokozó köré, azok is, akik nem szoktak, ez fura volt. Meg az is, hogy én álltam egyedül, mintha előadást tartanék, és mindenki engem figyelt.

- Ha ráköpünk a kezünkre, szétdörzsöljük és benyúlunk a homokba, itt, ahol tegnap a holdkrátert ástuk, akkor lesz egy homokkesztyű a kezünkön, és az maga az extrém energiakesztyű.

Azzal be tudjuk hozni a kérget!

- Ezt ki mondta? - kérdezte a fiú, aki sose jön velünk homokozni, tehát a holdkráter-ásásról sem tud semmit.

- Nem mindegy? Az a lényeg, hogy működik! - mondta a barátom.

Néhányan megvonták a vállukat, de azok is a tenyerükbe köptek.

Én vettem fel utoljára a kesztyűt. A többiek tíz széttárt ujjal rohangáltak, és az extra rémesen nagy energiától sikítva futottak szét a lányok.

Körülálltuk a kéregteknőt. Kilencen voltunk. Tizennyolc karú markoló fogta a teknő peremét, kilencven extrém erős ujj. És nagyon könnyű volt! Néztünk egymásra, de nem mertünk megszólalni. Kicsiket lépdeltünk oldalazva. Csak a kesztyűfelvételt beszéltük meg, azt nem, hogy majd hogyan visszük, mégis sikerült.

Nem tudhattuk előre, hogy a teknőtető alá erősebb fal kell. Beomlott a bunkerünk. Majd valamit kitalálunk. Addig hintázunk benne.

De a gesztenyefa is kitalált valamit. A kivágott gesztenyefa! A tönk most már egy gesztenyebokor, csupa levél és virág.

PAULON VIKTÓRIA

PAP KATA rajzai